

være rede til at indtage den samme Stilling overfor Resultatet af et Valg, som Tilfældet var i 1919; det maa Landstinget selvfølgelig selv suverænt afgøre.

Som jeg udtalte, har vi ikke naaet nogen som helst Klarhed over Regeringens Stilling til de mest brændende Spørgsmaal ved denne Finanslovdebat. Vi har for Tiden et Styre, der trods alle Tidens Vanskeligheder søger at smyge udenom Ansvar, et Styre, som opfører en Æggedans om Problemerne, der øger Usikkerheden i alle Forhold. Tænk nu paa, at det er dette Styre, som paa dets Fødselsdag af Ministeriets Hofpoet i „Social-Demokraten“ blev modtaget med den stolte Fanfare: „Det er Handlingsgry, som tændes efter Evneløsheds Nat, nu skal friske Villier raade, stærke Hænder tage fat.“ Ja, man kan sige „Gud bedre det“, og mon det dog ikke ogsaa er gaaet op for Befolkningen, at det er Villier, som er svage, og at det er Hænder, som er famlende, som er rystende, der nu har fat ved Statens Ror. Jeg tror, at det bliver ikke disse stolte Modtagelseslinier, der til sin Tid vil blive ristet paa Ministeriets politiske Gravsten, men meget snarere dette: „Her hviler Skuffelsernes Ministerium“. Med dette Ministerium vil Befolkningen til sin Tid gøre op, om ikke før saa i hvert Fald den Dag, da Ministeriets Taalmod, som nu er proklameret, det Taalmod, som formodentlig skal have sit Maal i dette at naa frem til 1928, for at visse forfatningsmæssige Transaktioner ikke skal skydes ud til en fjernere Fremtid — Befolkningen vil gøre op med Regeringen, i hvert Fald senest naar Regeringens Taalmod kommer i en saadan Kontrast til Partifællers Utaalmodighed, at Regeringen, hvor nødvendig den end vil, maa bringe en befriende Daad til Udførelse, skride til Valg, og hvem der da vil blive befriet for det Hverv, de nu har i Hænde, og det Ansvar, der hviler paa dem, er der ingen i dette Land, som er i Tvivl om. Det, det kommer an paa, er, at der, naar Befrielsens Daad er bragt til Udførelse, kan tilvejebringes et Styre her i dette Land, som skriver alle Klassers Vel paa sit Program, som vender sig mod Socialismen, men søger at fremme alle berettigede Interesser i vort Samfund, ikke mindst Arbejdernes. Jeg tror, at det radikale Venstre i saa Henseende maa se at lære at kende og forstaa sin Besørgelses-tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg tror, at det vil fremme Forhandlingerne, at jeg siger nogle faa Ord til det ærede Medlem nu i Sædet for at opsætte det til senere. Det angaar kun det, det ærede Medlem fremførte vedrørende det af ham til mig rettede Spørgsmaal. Det ærede Medlem behandler nu denne Sag ved at tillægge mig en hel Del Udtalelser og Meninger, jeg aldrig har givet Udtryk for. Det ærede Medlem mener, at jeg skal have hævdet, at det var utiladeligt for Landstinget at forkaste et herfra kommende vedtaget Forslag, at forkaste f. Eks. Afrustningsforslaget, at forkaste Grundskyldsforslaget, at forkaste Aldersrenterevisionsforslaget, at forkaste et Skolereformforslag, som var blevet vedtaget her, og saa fremdeles. Det ærede Medlem vil istedet finde Udtalelser af mig, som viser dette. Jeg har kun skildret, at hvis et Landsting, som er i Modsætning til Folketingets Flertal, følger en Politik, som gaar ud paa at hindre Folketingsflertallet i at gennemføre det, som det er valgt paa, og Regeringen i at regere, saa maa denne Politik nødvendigvis føre frem til en Afgørelse ved et Valg til Folketinget, og der vil da forhaabentlig blive skabt Mulighed for en Opløsning af Landstinget umiddelbart derefter. Det er denne Politik, jeg har skildret. Jeg har ikke bestridt Landstingets forfatningsmæssige Ret til at tage Stilling til de forskellige Spørgsmaal. Men jeg har skildret en Politik, hvor en Opposition her i Tinget benytter sig af, at den har Flertal i Landstinget, til at lægge Hindringer i Vejen for Folketingsflertallets Politik paa en saadan Maade, at det maa føre til en saadan Konsekvens, og jeg har sagt, at noget saadant derfor efter min Opfattelse er i højeste Grad uklogt af denne Opposition. Med Hensyn til Landstingets forfatningsmæssige Stilling har jeg derimod sagt, at efter min Opfattelse vil det ikke være i Overensstemmelse med Landstingets forfatningsmæssige Stilling, hvis det nægter at forhandle om de Forslag, som kommer op til det med Flertallets Vedtagelse her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Jeg vil hævde, at jeg ikke har tillagt det ærede Medlem Hr. Rode nogen Opfattelse, som han ikke har givet Udtryk i sin Tale her forleden Aften. Det ærede Medlem understreger nu paa ny, at han erkender, at Landstinget har en forfatningsmæssig Ret til selvstændigt at bedømme